

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Pavlíny Vrkočové v právní věci žalobce: **T. R.**, proti žalovanému: **předseda Obvodního soudu pro Prahu 9**, se sídlem 28. pluku 1533/29b, Praha 10, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 25. 5. 2017, č. j. 46 A 51/2017 – 3,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Praze domáhal ochrany proti nezákonnému zásahu, který spatřoval v rozvrhu práce Obvodního soudu pro Prahu 9 na rok 2014. Krajský soud shora označeným usnesením rozhodl o postoupení věci Městskému soudu v Praze, jelikož žalovaný, tj. předseda Obvodního soudu pro Prahu 9, má sídlo na území hlavního města Prahy, a podle § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), je proto místně příslušný k projednání věci.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl usnesení krajského soudu kasační stížností, v níž zpochybňoval zákonnost postupu krajského soudu. Stěžovatel rovněž žádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[3] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou a proti

rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná. S ohledem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19, podle něhož v případech, kdy kasační stížnost směřuje proti procesnímu rozhodnutí učiněnému v řízení o žalobě, jakým je také usnesení o postoupení věci příslušnému soudu, nemusí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem a není povinen hradit soudní poplatek, netrval Nejvyšší správní soud na podmínce zastoupení advokátem a úhradě soudního poplatku ani v posuzované věci.

[4] Po přezkoumání věci Nejvyšší správní soud shledal, že kasační stížnost není důvodná. Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Podle § 7 odst. 5 s. ř. s. není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému.

[5] V posuzovaném případě podal stěžovatel podepsanou kopii žaloby dne 6. 3. 2017 osobně ke Krajskému soudu v Praze. Jako žalovaného v žalobě označil předsedu Obvodního soudu pro Prahu 9. Krajský soud vycházel ze závěru, že podle § 34 odst. 2 a § 127 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, státní správu okresního (obvodního) soudu vykonává jeho předseda. Podle § 41 odst. 2 zákona o soudech a soudcích předseda soudu vydává rozvrh práce. Podle příloh č. 2 a 4 zákona o soudech a soudcích spadá žalovaný vzhledem ke svému sídlu na území Prahy 10 do obvodu Městského soudu v Praze a nikoliv Krajského soudu v Praze. Krajský soud tudíž postupoval správně, pokud žalobu usnesením ze dne 25. 5. 2017, č. j. 46 A 51/2017 - 3, postoupil místně příslušnému soudu. Rovněž žádné jiné vady Nejvyšší správní soud na postupu krajského soudu neshledal (stěžovatel pouze bez jakékoli konkretizace namítal nezákonnost, podjatost, zmatečnost, trestnou činnost úředních osob atd.).

[6] O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. června 2017

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu